

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

KDAJ BO ITALIJANSKO — JUGOSLOVANSKA MEJA ZA-
KOLICENA. — V glavnih obli-
sih je seveda meja med Italijo
in Jugoslavijo gotova. Toda na
nekaterih mestih mora biti še
natančneje določena. Ne gre za
kake večje spremembe, vendar
zadeva še vedno ni tako daleč,
da bi bil vsak meter meje jasen. V
Ajdovščini se je sestala komisi-
ja obeh držav, da to delo dovrši.

SESTANKI NA MEJI. — Ob
meji je večinoma napeta bodoča
črta. Tako Jugoslavlani skušajo
preprečiti uhajanje nesrečnih
prebivalcev, ki so padli v komu-
nistično sužnost, čez mejo. Le od
daleč morejo sorodniki govoriti
med seboj, kadar se sestanejo na
meji. Pravijo, da je kar zanimi-
vo v nedeljah na bloku pri Far-
netičih (med Opčinami in Sežani-
no). Z ene strani se nabere v
spoštljivi razdalji od straže vse
polno ljudi, ki gledajo sem čez;

s te strani pridejo sorodniki in
znanci in gledajo, če bi spoznali
katerega in potem skušajo z
znamenji in kriki povedati, kar
že povedati. Včasih straža pu-
šči, da si pridejo bliže in se kaj
pomenijo, včasih pa ne pustijo.

DOGODEK OB MEJI BLIZU
SOLKANA. — Italijanski "Gior-
nale di Trieste" prinaša 11. no-
vo, ki pravi, kakšne so razmere
na meji: "V višini Solkana so
italijanski stražniki opazili tri
ljudi, ki so se skušali vti-
hotapiti na italijansko stran. Za-
čeli so streljati in oni trije so se-
veda hitro zbežali nazaj na ju-
goslovansko ozemlje. Toda stre-

li so zbudili pozornost jugoslo-
vanske straže. Ta je prihitela
na Mce mesta in vse tri, ki so
si hoteli pomagati čez mejo, are-
tirala. Dogodek je priča razmer
v Jugoslaviji, pa seveda tudi
brezsrčnosti Italijanov.

ČUDEN PRIHOD ČEZ ME-
JO. — 22. novembra je vdrl iz
Jugoslavije na tržaško ozemlje
tovorni avto. Podril je zapore na
cesti in kljub streljanju policije
izginil v daljavi. To je bilo zju-
traj, zvečer pa je drugi tak po-
kus žalostno končal. Policija je
streljala in ubila 22 letnega Jo-
žefa Rejca iz Cerkna, ranila pa
38 letnega Leopolda Kosmača.
Dogodek se je izvršil na meji pri
Bazovici nad Trstom. Avta sta
prišla iz Lokve. Kaj je gnalo te
ljudi čez mejo ni znano. Poroča-
jo tudi o drugi žaloigri. Možu
se je posrečilo priti preko me-
je in je sedaj v Trstu. Ostalo
družino so policisti zajeli, ko je
hotela bežati, in jo vrnili jugo-
slovanskim oblastem.

NOVI BEGUNCI. — Tako ne
mine noben dan, da ne bi kdo
poskušal iz komunističnega raja.
Sebe poskušajo pobegniti lju-
dje iz Istre. Enim se pač posre-
di, drugi padejo še v hujšo ne-
srečo.

BEG RADI ČUDEŽNEGA
OZDRAVLJENJA. — Mlado
italijansko dekle Miranda Faven-
to iz Milja pri Trstu ima svojo
posebno zgodbo, ki ji je v rde-
čem raju posebno nerodno hodi-
la. Dekle je bilo težko bolno. Ro-
mala je pred nedavnim časom v
(Dolje na 3. strani)

NA STREHI VERANDE SO NAŠLI NOVOROJENO DETE, ZAVITO V PAPIR

Na verandi hiše, 2626 Eu-
clid Ave. v Clevelandu so na-
šli v soboto zjutraj novorojeno
dete moškega spola. Nek sta-
novalec v hiši je slišal otroko-
vo vpitje, ga našel in poklical
policijo.

Otroka, ki je bil zavito samo
v časopisni papir, čeprav je bil
hud mraz, so naglo odpeljali v

Charity bolnišnico, kjer so ga
dali v inkubator, mu dali hrane
in ga krstili. Zdravniki so
rekli, da je bil otrok rojen ob
5 zjutraj, našli so ga pa že
eno uro zatem. Čeprav je ka-
zalo otroka, da bo preživel izpo-
stavljenju mrazu, pa je večeraj
umrl kljub vsej pozornosti v
bolnišnici. Policija zdaj išče
nečloveško mater.

Ohijski guv. s ženo v Floridi

Miami. — Sem sta dospela
na medeno potovanje ohijski
guverner Tom Herbert in nje-
gova žena. Poročila sta se v
soboto v Indianapolisu, Ind.

Kralj Mihael je odšel iz Romunije

Bucharest. — Kralj Mihael
in njegova mati Helena sta se
odpeljala v soboto iz Romuni-
je. Napotila sta se v Švicco.

Kaj pravijo člani SNPJ!

Ali ste že kdaj pomislili, kako
znajo tisti tako zvani "napred-
ni" potegniti svoje backe, kadar
gre za koledvanje v njih malhe?
Zlasti so se izkazali v dveh sijaj-
nih kampanjah, dočim so zdaj v
tretji v potu svojega obraza na
delu.

Prva "kolekta" je bila v tisti
slavni milijon dolarski sklad, iz
katerega so nekateri prav lepo
živeli; druga je bila za neke
otroško bolnišnico, ki ne bo niko-
li zidana in tretja, ki je zdaj v te-
ku, je za "svobodni tisk," ali za
pravico zmerjanja. Nekdo je
rekel, da je vsako minuto rojen
najmanj en bedak in prav je re-
kel.

Ameriški marini so določeni za Grčijo in Italijo

To je svarilo vsem
komunistom, naj drže roke
proč od teh dežel

Washington. — Poveljstvo
ameriške bojne sile je določilo
gotovo število marinov za Sre-
dozemlje. V diplomatskih kro-
gih to razumejo tako, da Zed.
države javno naznanjajo, da
komunisti Grčije in Italije ne
bodo spravili v malho.

Mornariško poveljstvo ne
pove, koliko marinov je bilo
poslanih v Sredozemlje. Ne-
uradno se zatrjuje, da okrog
1000. Ti marini bodo dodani
k ostali posadki na nosilcu le-
tala Midway ter na treh križar-
kah. To ladjevje bo vkrcano
v štirih grških in italijanskih
pristaniščih.

Mornarica smatra za veliko
tajnost število marinov, ki so
bili poslani v Sredozemlje. Sa-
mo toliko je jasno, da bo z do-
datnimi marini posadka na
vsaki ladiji v normalnem števi-
lu. Normalno ima nosilec letal
2200 mož, križarka pa 1000
mož posadke.

Nekateri vojaški strokovnja-
ki so mnenja, da gerilska voj-
na v Grčiji ne bo nehala, dok-
ler ameriško vojaštvo ne bo
stopilo na grška tla. Ampak
to je pa zadeva kongresa. Kar
je mogoče mornarica stori na
svojo roko je bilo samo to, da je
postavila posadko na bojnih
ladjah na normalno število,
kakor ga zahteva vojno stanje.

Ko so Zed. države vzele
svoje čete iz Italije, je pred-
sednik Truman rekel, da bodo
Zed. države podvzele vse po-
trebne korake za varnost Ita-
lije.

Švedski specialist je moral nenadoma hiteti z letalom v Moskvo

Stockholm. — Dr. Elis Ber-
ven, sloviti švedski specialist
za raka, je v soboto nenadoma
odpotoval z letalom v Moskvo.
Njegov sin je povedal, da je
oče na tajni misiji. Švedsko
časopisje ugičuje, da je bolnik
najbrže Stalin sam.

Ruski konzulat je izdal na-
glo vizo dr. Bervenu, ki se je
tako vsedel na letalo, ki ga je
poneslo do Helsinksi, Finska,
od tam pa drugo letalo v Mo-
skvo. Pred odhodom je dr.
Berven izjavil, da ne more po-
vedati, kdo je bolnik, h kate-
remu ga kličejo, ker da tega
niti sam ne ve.

Njen sin je povedal, da je
prejel njegov oče 31. dec. br-
zojavko, podpisano od štirih
ruskih zdravnikov, ki so ga po-
zvali naj pride v Moskvo "na
posvete."

Zdravnikova žena je rekla,
da je šel njen mož v Moskvo
radi važnega slučaja raka in
da ne ve, koliko časa bo iz-
ostal.

Časopisje misli, da ko se bo
dr. Berven vrnil iz Rusije, bo
vezan pod prisego, da ne izda
ničesar. Tako se je godilo
drugim švedskim specialistom,
ki so bili v preteklosti klicani
v Rusijo.

Kadar morate poneti preko
ceste, imajte na sebi vedno kak-
bel predmet, da vas voznik la-
kše opazi.

ZIMSKI VIHARJI VSE OD TEXASA DO ATLANTIKA

Zadnje dni so divjali hudi
zimski viharji vse od države
Texas pa do Atlantika. Snež-
na odeja je pokrila 2,000 milj
dolgo progo, ponekod več, dru-
gode manj. Največ snega je
zapadlo ob kanadski meji in v
severnem Michiganu.

Največ škode je na potga-
nih električnih in telefonskih
žicah. Škoda gre v milijone.
V New Yorku je še vedno tiso-
če družin, ki nimajo v hiši
elektrike ne kurjave. Mesto
hiti z dovozom kuriva, kolikor
more. Od sobote popoldne na-
prej so smeli v New Yorku zo-
pet voziti potniški avtomobili.

Nad en milijon škode je na
žicah v Iowi in Illinoisu. V vz-
hodnih državah je bilo naj-
manj 17 smrtnih žrtv zadnje-
ga viharja.

Senar bo vložil predlog za racionira- nje mesnih izdelkov

Republikanec Flanders
bo vložil predlog v 10
dneh, je rekel

Washington. — Senator
Flanders, republikanec iz Ver-
monta, je rekel, da obdeluje
predlog za racioniranje mesa
in da ga bo vložil v 10 dneh.
Senator je začel delati na tem
predlogu potem, ko je polje-
delski tajnik Anderson izjavil,
da bo ta kongres gotovo odo-
bril racioniranje mesa.

Predsednik Truman je na
17. nov. vprašal kongres, naj
mu da oblast, da lahko vpelje
racioniranje produktov in kon-
trolo cen in mezd. Kongres
mu te oblasti ni dal, ampak je
sprejel predlog, ki govori o
prostovoljnem držanju cen.

Flanders je rekel, da je on
zato, da kongres določi, če je
potrebno racioniranje mesa ali
ne in ne predsednik. Rekel je
tudi, da ni za to, da bi se dalo
predsedniku moč kontrolirati
cene. Njegov predlog za ra-
cioniranje mesa, je rekel, bo
omogočil enakomerno razde-
ljevanje mesa ter preprečil, da
bi ga kdo kupil več kot drugi,
s čemer bo tudi preprečeno, da
bi se višale cene mesa in tudi
crna borza ne bo mogla priti
do veljave.

Iz raznih naselbin

West Mineral, Kans. — Dne
20. dec. je naglo umrl Vincent
Zaokar. Zjutraj je šel še na de-
lo, kmalu pa mu je postalo slabo
in so ga odpeljali domov, kjer
je ob 11. uri izdihnil. Star je bil
70 let, doma iz vasi Jurjev Klo-
ster, Stajersko, v Ameriki od
1906. Tukaj zapušča ženo, v
Lawrencu, Kans., sina in tri po-
ročne hčere v Virginiji, v sta-
rem kraju pa brata.

Gilbert, Minn. — Joe Prešern
je bil 19. dec. težko pobil v rovu
"Spruce" na Evelethu. Ko je de-
lal v rovu, se je utrgala gmota
in ga podsula. Rešil ga je njegov
sodelavec, ki je hitel na vso moč
z odkopavanjem in ga je dobil
izpod zasutbe. Prepeljan je bil
v bolnišnico, kjer bo po izjavi
zdravnikov moral ostati šest te-
dnov.

Zaplenili so dinamit, namenjen v Palestino iz Amerike

Zdaj preiskujejo
vse pošiljke, namenjene
v Palestino

Jersey City. — Med 77 za-
boji je policija našla dva, na-
polnjena z dinamitom. Pošilj-
ka je bila namenjena v Pale-
stino. Policija pravi, da je bilo
v zabojih toliko dinamita, da
bi poglaj lahko v zrak pet ta-
kih mest, kot je Jersey City, ki
šteje več kot 300,000 prebiva-
lcev.

Dinamit so odkrili slučajno.
Zaboje so nalagali na ladjo, ki
je bila namenjena v Tel Aviv,
ki je židovsko mesto v Palesti-
ni. Eden zabojev je padel na
tla in se poškodoval. Poklican
je bil delavec, naj ga popravi.
Ta je videl, da je v zaboju di-
namit. Poklicana policija je
potem našla dinamit še v dru-
gem zaboju. Ker je še 24 dru-
gih zabojev, ki so namenjeni v
Tel Aviv, bo policija odprla
tudi te, ker je tudi v teh naj-
brže dinamit. Na zabojih je
bilo zapisano, da vsebujejo
stroje. Odposlani so bili od ne-
ke firme v New Yorku.

Pristaniške in colinske oblasti
zadevo preiskujejo. Policija
je ukazala zapreti pristanišča
in nobena ladja ne sme ven,
dokler ne preiščejo vseh.

Poizvedovalni kofček

Jakob Solce, doma od Sv. Du-
ha pri Krškem, bi rad zvedel za
naslove znancev, doma od isto-
tam in sicer: Zupet Janeza, Ve-
hovca Antona, Gelusi Martina,
Vidmar Jožeta, Klemenčič Jane-
za, Pirc Franca, Debevo Karla
in Alojzije in Božič Alojzija.
Solce je doma iz vasi Vrhulje 15,
fara sv. Duh. Naj mu pišejo na
naslov: Jakob Solce, Kassel,
Mattenbergstr. 85, USA Zone,
Germany.

Mary Pekol iz 429 E. 114. St.
je dobila pismo iz Italije od škr-
beta Lauka, doma iz žužember-
ke, po domače Agibov. Pozdrav-
lja vse žužemberčane. Kdor bi
mu rad pisal, dobi naslov pri
Mrs. Pekol na gornjem naslovu,
ali če pokliče PO 4101.

Za \$500,000 fižola je zgorelo

Elkton, Mich. — Tukaj je
zgorelo v skladišču 2 in pol
milijona funtov fižola, vreden
\$500,000.

Razne najnovije svetovne vesti

TRST — Italija in Jugoslavija imata do danes rok, da pred-
lagata Zvezi narodov kandidata za tržaškega guvernerja. Nobe-
nega znamenja še ni, da sta se državi sporazumeli na katerem.

WAUSEON, O. — Vlak NYC železnice je večeraj popoldne
zadel v traktor, ki je vlekel sani, na katerih je bilo več otrok. Ubi-
tih je bilo 10 otrok, dva sta bila pa ranjena. Vlak je vozil proti
Chicago. Iz Clevelanda je vlak vozil z 55 minutami zamude. Ena
družina je pri tem izgubila 4 otroke v starosti 6 do 13 let. Voznik
traktorja, ki je vlekel sani pravi, da je ustavil na progi in je mi-
sil, da je prazna. Ko je pa zopet poglaj je videl, da drvi vlak, ki
je takrat vozil 80 milj na uro. Vlak je zadel v sani z otroci in jih
razmetal vse naokrog.

MILAN, ITALIJA. — Tukaj zboruje 6. letni kongres ita-
ljanskih komunistov. Glavni govor je imel Palmiro Togliatti, ki je
bil izšolan v Moskvi. Govoril je 6 ur nepretrgoma ter pri tem na-
padal Zed. države in Vatikan, kot dva največja hujskača na vo-
jno. Bilo je to prvič, da je komunist Togliatti napadal katoliško
Cerkev kot hujskača na vojno. Kongresa so se udeležili vsi vodil-
jelji evropskih komunistov.

Burma je svobodna po 100 letih pod Anglijo

Rangoon, Burma. — Burma,
dežela pagod in riževih polj,
je postala samostojna republi-
ka potem, ko je bila več kot
eno stoletje pod Anglijo. De-
žela, ki šteje 17,000,000 pre-
bivalcev, je v oblasti ustavo-
dajne skupščine, ki tvori par-
lament. Vladni kabinet sesto-
ji iz 18 članov. Trije dnevi
so bili določeni za narodni pra-
znik, da bodo praznovali sa-
mostojnost.

Nová republika je formalno
pristopila k zvezi Narodov na
4. januarja. Ta dogodek je
ameriški predsednik Truman
pozdravil s posebno poslanico,
v kateri je obljubil novi repu-
bliki trdno prijateljstvo Zed.
držav.

Angleški premier svari pred sovjetskim imperializmom

Pridružuje se Ameriki
v "mrzli vojni" proti
komunizmu

London. — Angleški premi-
er Attlee se je pridružil na ce-
li črti Zed. državam v "mrzli
vojni" proti Sovjetski Rusiji s
svarilom, da komunizem grozi
Evropi z novo formo imperia-
lizma.

Od konca vojne ni bilo od
angleške delavske vlade še ta-
ko ostrega napada na ruski ko-
munizem, kot ga je podal At-
lee. Izjavil je, da je komuni-
zem v vzhodni Evropi res pre-
gibal ekonomsko tiranijo zem-
ljiških mogotcev in kapitali-
stov, obenem pa je odvzel na-
rodom in posameznikom vsako
svobodo in politično demokra-
cijo. Attlee ni govoril sploš-
no o komunizmu, ampak o
"ruskem imperializmu." Nje-
gov govor je bil oddajan po ra-
dio.

"Kjer ni politične svobode,
se pojavi privilegija nekaterih
izbranih in krivica. V komuni-
stični Rusiji imajo privilegije
samo nekateri in vedno večji
je prepad med temi ni osta-
limi pozabljenimi.

"Danes imamo na tehnič-
dvoje: na eni strani so komu-
nistične dežele, na drugi pa
Zed. države ameriške, ki ga-
rantirajo svobodo vsakemu po-
samezniku in udeležujejo pra-
vice vsakega človeka," je izja-
vil Attlee.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Pismo ima pri nas —
Pri nas ima pismo Amalija
Hrovat; piše ji Stefanija Perić
iz Prečnika 16. p. Sempolaj pri
Trstu.

V Florido odpotujejo —
Mr. in Mrs. Frank Modrijan
ter Mr. in Mrs. Frank Jelerčić
odpotujejo v Florido, kjer bodo
ostali čez zimo. Predno se bodo
vrnili nazaj v Cleveland, bodo
obiskali tudi Kalifornijo, kjer
ima Mrs. Modrijan brata. Želi-
mo jim srečno potovanje in zdrav
povratek.

Vabilo na sejo —
Društvo sv. Marije Magd. 162
KSKJ ima nočjo redno sejo v so-
li sv. Vida, začetek ob 8. Članice
naj pridejo in naj razvzamejo
plačilne knjižice, da jih ne bo
tajnice nosila sem in tje. Tajni-
ca bo pobirala asesment od 6 zve-
čer naprej.

Važna seja jutri —
Podružnica 32 S&Z bo imela
jutri večer sejo v dvorani sv.
Kristine na 222. cesti. Vse čla-
nice naj se gotovo udeležijo.

Novi uradniki —
Društvo sv. Cirila in Metoda
št. 191 KSKJ je izvolilo za letoš
slednji odbor: Predsednik Ted-
dy Rossman, podpredsednik Jo-
seph Tiehar, tajnica Matilda Ro-
pret, 19601 Kildeer Ave. tel. KE
2863, blagajnik Alphonse Saje-
vic, zapisničarica Mary Meranik,
nadzorniki: Frances Globokar,
Ann Mestek in Leo Troha, du-
hovni vodja Rev. Frank Bren-
nan, zdravniki: dr. A. Skur, dr.
L. Perme, dr. Carl Rotter. Seje
so vsak 8. četrtek v mesecu v
SDD na Recher Ave. ob 8. zve-
čer.

NOVI GROBOVI

Josephine Kos
Po daljši bolezni je umrla na
svojem domu Josephine Kos. roj.
Smrdel, po domače Matevžkova,
stanujoča na 15003 Cardinal
Ave. Bila je stara 56 let. Tukaj
zapušča moža Josipa, hčeri Mrs.
Mary Marn in Melva, sestro
Mrs. Helen Cerkvenik, brata
Franka in več drugih sorodni-
kov. Rojena je bila v vasi Selce
pri Prestranku, okraj Postojna,
kjer zapušča sestro Ivanko in štiri
nečake. Bila je članica št. 312
SNPJ in krožka 1 P. S.

Pogreb bo jutri popoldne ob 1
iz železovega pogrebnege zavoda
na 152. cesti na Lakeview pokop-
ališče.

Bila je vesela, da mu je dala rokavice

Dallas, Texas. — Policija v
tem mestu poroča, da je imela
tale slučaj pred seboj. Žena je
kupila možu za božič par mehkih
rokavic. Mož si jih je del na
roke, nato pa ženo pošteno oklo-
fural. Obsojen je bil na \$10 glo-
be. Žena je bila vesela, da ni ku-
pila možu kaj bolj trdega.

Armada je naročila 82 novih bombnikov

Washington. — Poveljstvo le-
taške armade je naročilo pri
Boeing Aircraft Co. v Seattle
82 dodatnih bombnikov B-50.
Skupno naročilo teh bombnikov
je zdaj 215. Te vrste bombniki
so mnogo bolj kot B-29, ki so
bili med vojno priznani kot naj-
boljši.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

1948	JANUARY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 2 Mon., Jan. 5, 1948

Resnice ne morete zadušiti

Južnoameriška država Brazilija je pretrgala diplomatske zveze s Sovjetsko zvezo. Odpoklicala je iz Moskve svojega poslanika Dr. Mario de Pimentel Brandao. Tega so Rusi najprej držali 90 dni v nekem hotelu kot nekakega talca za boljševiske diplomate v Braziliji. Po 90 dneh je končno smel odpotovati. Bil je prvi in zadnji braziljski zastopnik v Rusiji.

Po svojem odhodu je brezobzirno opisal žalostno stanje v Sovjetiji. Res, ena lastovica ne naredi pomladi; tudi izjava enega diplomata se ne bi bila končnoveljavna sodba o komunističnem režimu, pomembna pa je, ker le potrjuje kako pravilno sodbo si je ustvaril zapadni svet, o razmerah za železnim zastorom. Naj navedemo par njegovih značilnih stavkov o sedanji Rusiji:

"Za tem močnim železnim zastorom je revščina in stradanje in suženstvo. 30 milijonov ljudi v Rusiji je brez strehe in brez kruha. Pri teh je lakota vsakdanji gost."

"Delavce smatrajo za živino in delajo z njimi kakor s psi. Neprestano jih nadzorujejo. Če njihove delavske knjizice niso potrjene od ministrstva za delo, jih izženijo iz mesta, kjer hočejo delati. Vsak delavec dela za vlado."

"Polijski sistem je res peklenski. Tega se ne da opisati in Hitlerjeva policija bi se mogla na Ruskem še mnogo naučiti."

Tudi tuji zastopniki so pod kontrolo. Belgijski poslanik je hotel na počitnice na Balkan, pa mu niso pustili. Ko je vprašal, kam sme iti iz Moskve, so mu rekli, da more iti, kamor hoče v Rusiji. Izbral je Leningrad. Toda policija ga je tako nadzorovala, da se je raje sredi poti vrnil. Poslanik države Čile se je poročil z Rusinjo. Toda sedaj ne puste ženi, da bi šla z možem iz Rusije.

Tako govori ta diplomat o razmerah v rdečem paradižu. Vse ljudstvo je suženj državne oblasti, brez svobode, brez lastne misli, brez iniciative. Za vsakim človekom stoji strah v obliki prisilnega dela, koncentracijskega taborišča ali ječe. Zraven pa milijoni lačnih, strganih, v obupni revščini. Nič novega ni moč povedati. Le potrdil je, da komunizem v tridesetih letih neomejene obsati ni znal rešiti gospodarskih vprašanj, da ne more shajati brez sužnjev, da za široke ljudske množice v Sovjetiji ni sreče in zadovoljnosti, da nad vsem prebivalstvom vihti kruta komunistična diktatura svoj bič.

Nič novega ni povedal. In vendar se ob takih vesteh človek nehoti znova vprašati, kako morejo nekateri ljudje tudi v Ameriki slaviti in častiti sovjetski komunistični sistem? Ali je za to odgovorna samo njihova neumnost? Vemo, da bo Bog marsikak greh spregledal radi človeške prisemojenosti. Toda, da bi bila duševna zaostalost toliko, da bi razni pisarji v slovenskih ameriških listih res verjeli v neki raj, ki ga more prinesiti totalitarni komunizem, to tako težko verjamemo. Ali je za vsem tem pisanjem samo zagrizenost? Ali nekaterim tako strašno ugaja, da je komunizem ponižal versko življenje, da mu zaradi tega brez premisleka ploskajo? Ali, ali pišejo, če slavospeve na sovjetski sistem plačano pero? Kdo bi moral to dognati? Vpliv in moč in sredstva sovjetske propagande so silna.

Pa se ob tem zamislimo tudi v razmere v nesrečni Sloveniji, stari domovini slovenskih Amerikancev. Odkar je ubogi stari kraj zapadel v sužnost komunističnih tiranov, prodira skozi železni zastor neprestan krik, kako se tam razmere slabšajo od dne do dne. Pri tem nič ne pomaga vse olepšavanje in zagovarjanje titovstva v "naprednih" listih. Nič ne pomaga ne železni zastor na mejah, ne tajeje tukajšnjih titovcev. Resnica o Titoslavlji je vsaki dan bolj očitna. Koliko jih je, ki so se v nepoznanju razmer dolgo, dolgo navduševali za "novo" Jugoslavijo, ki pa danes — kot znana dopisnica "Prosvete" iz Waukegana — spoznavajo, kako strašno so se varali. Kolikim "naprednim" pišejo znanci iz starega kraja, kaj je v resnici komunizem prinesel, toda teh pisem "napredni" listi ne priobčijo. Še bi radi resnico prikrili.

Da, ta krik iz Titovine pove, da so razmere vsaki dan hujše. Vsa Jugoslavija plačuje Rusiji "takso za osvoboditev." Tja gre obleka, tja čevlji, tja stroji, tja mast. Doma manjka vsega. Le berite pisma, berite tudi vi "napredni"! Kaj pomaga, če vlada tolaži, da bo dala blago v "prosto prodajo," če pa ni tega blaga v trgovine od nikoder. Svoječasno je bil znani Adamič konotisniti članke dopisnika "N. Y. Timesa" Sulzbergerja, ko je ta pred tremi leti oznanjal takrat vzhajajočo Titovo zvezdo. Ravno isti Sulzberger piše sedaj v istem listu (28. dec.): "Kjerkoli v Evropi se je razširil komunistični nauk naj bo to na Finskem ali v Jugoslaviji — povsod je zmanjšal življenjski standard ljudskih množic." — Tega pričevanja seveda ne bo ponatisnil ne Adamič ne Kuhel.

V revščini hočejo titovci doseči enakost vseh. Kdor ima še kako samostojnost je danes tarča titovskih biričev. Pred vsem hočejo uničiti kmetovo samostojnost. Kakor je

Rusija uničila samostojnega kmeta in je sedaj beračija vse-splošna, tako hočejo streti v Jugoslaviji vsako kmetovo neodvisnost. Tja je ovira na poti v polni komunizem. Z odvzemi živil, z davki, s šikanami vseh vrst ga hočejo sleči do nagega. Poleg tega boja proti kulakom (kot pravijo neodvisnim kmetom) pa oznanjajo tudi boj proti še zadnjim samostojnim obrtnikom. "Komunistično strukturo življenja hočemo speljati na vseh poljih, tudi v poljedelstvu, je govoril pred kratkim predsednik ljubljanske vlade Marinko. Berače bo potem lahko komandirali. Pri tem pa zidajo nove ječe, preseljujejo ljudi, ki jim niso povšeči, jih gonijo na prisilno delo in v koncentracijska taborišča. Vse po zgledu 30 letnih izkušenj nad podjarmljenim ubogim ruskim ljudstvom.

In glejte! Te razmere hvalijo "napredni" v Ameriki. Ob vsem propadanju ljudstva in vedno večjem pomanjkanju vpijejo o "obnovi." Ob novih ječah govorijo o "novi svobodi." Ob koncentracijskih taboriščih in prisilnem delu pripovedujejo zaslepljenim bralcem o "novi demokraciji." Da bi prepili glasove objektivnih opazovalcev, se junačijo, da izvaja Tito neko petletko, ki naj bi dvignila industrijo in oborožila Titovo armado za zmago nad "kapitalističnim in imperialističnim" sovražnikom, ki je seveda Amerika. Pri tem naj ljudstvo strada, da se vojska oboroži za "nove" zmage. "Namesto masla — kanone," to je bilo geslo Nemca Goeringa, kar so ponavljali nemški nacisti, ko so se pripravljali na vojsko. Toda žalostni konec tega režima vsi poznamo.

Vse zastoj! Lahko počnete, kar hočete in najmete kogar hočete, ne boste spravili s sveta žalostne resnice, da je "novi" režim v Jugoslaviji komunističen, da je strašno tiranstvo, da znači silen padec življenjskega in kulturnega nivoja celega naroda za dolgo dobo. Tudi ameriški Slovenci, ki so noreli za Titom, bodo morali, naj bodo še tako "napredni" končno uvideti, kako so varali druge in sebe. — O hudiču pravijo, da mora priznati Boga, pa zraven od jeze škriplje z zobmi. Ali hočejo "napredni" igrati to vlogo?

BESEDA IZ NARODA

Pisma ameriškim Slovincem za božič

Božično pismo ameriškim Slovincem

Nocoj je pri meni sveti večer. Tiho je prišel, da sem ga komaj začul. Po baraki se diši po kadilu in po žeganju vodi, pred barako je mraz in na nebu so zvezde. Gostje so in svetle, kakor z blestečim ivjem pokrite.

Žegnan božič!

Odkoderkoli si, brat, srečen božič! V moji sobici so nocoj glasovi vseh zvonov. Od Rateč do Kolpe, vsi pojo. Ječijo jarm v domovini, sladko pritrkuje v moji sobici.

Od koderkoli si, sestra, žegnan božič!

Počasi se maje blejski zvon, line drhtijo, čez jezero padajo glasovi, do Straže, čez Zako, pod Nogradom vrisajo, do Ribnega pojo. Mehko, ubrano, zdaj vsi trije, da se trese zrak, premrzli kakor pajčevina.

In v Ribnem pojo, da je župnik Janez odprl okno in so mu orosele oči.

V Zasipu so zavriskali, zbudili sv. Katarino, pljuskali v Piškovec, zašumeli v Savo, ubrali zvonove v Zirovnici, v Begunjah zajokali nad Drago, privrskali v Lescu in Radovljico, prislunili zvonovom na Brezjah, čez temne Gobovec privrhali do Podbrezja in čez polje na Kranj.

Vse gmaine pojo, vsa polja, vse senožeči, znamenja in prazni stogovi, samotna gazi in zvožene ceste.

Žegnan božič!

V Seleh je dahnito v linah, v Železnikih pojo, čez hrib se nosijo glasovi, v Zireh se bude zvonovi, zasneženi gozdovi se ilskre, težki od snežne odeje.

Srečen Božič!

Po mestih pojo, na svetlih oknih so ledene rože. Na Dolenskem so mežnarji odprli zvonice, z ivjem so prekrile stene in mrzlo se vrvi.

V Dobropoljah zvoni, v Laščah, pri Sv. Gregorju, po vsej Suhli Krajini, v Kočevju, v Žužemberku na drugi strani, med Stajerske gorice so planili glasovi kakor sladke roke obiralk in obiračev, po Prekmurju in Prlekiji vihrajo, tja do hrvaških gmaj in ogrskih pust.

Srečen božič, žeganega in srečnega!

Nocoj je sveti večer pri meni in zvonovi iz domovine, in žalost in žena in dvoje otrok, mu-

lek na žeblju in križ na steni, posoda iz konzervnih škotelj in beračija, prinešena iz vseh vetrov. Pred rdečkastimi vrati je vonj po žeganju vodi in po kadilu, pred barako mraz in nad barako nebo, posuto z zvezdami.

Tako ti in preprost je moj božič, skoraj kakor prvi, ki je bil resničen.

Moja baraka je bila nekoč konjski hlev. Danes je stanovanje za 120 ljudi, za stovajset hrepnenj, za stovajset žalosti.

Iz barake krvave luči. Otroci sede na posteljah in ne vedo, da je božič.

Slišiš, brat? To so naši zvonovi. Kakor naša žalost vise v preprostem zvoniku. Štiri tračnice, obešene na tram. Ne z vrvmi, s klavidi jih spravimo v zven. Temni in čudno votli so prvi glasovi, potlej pa zavriska, kakor od žalosti pijan človek. Čez vse barake zvoni, čez vso beračijo. In v tem zvone-nju smo vsi. Otroci, ki se pri materi spijo in jim je mraz, starci, ki vsak dan čakajo zadnjo uro in so vendar dočakali božič, zgarani dedci, ki bi radi rekli dobro besedo, pa jim je grlo zadrgnjeno, matere, ki vedno ne morejo, pa gledajo, če bo črna kruha dovolj za sveti dan.

Nocoj je v moji sobi sveti večer, žena, Helenca in Rotijica, zvonovi iz vseh cerkva in bridka žalost.

Odprl bom vrata, vi pa prislunite.

Slišiš, Gorenjec! Gorjanski zvonovi pojo, bohinjski in blejski, brezjanski in kranjski, selški in loški, tržiški in nakelski. Poznaš svojega?

Žegnan božič!

Slišiš, Dolenjec? V Gornjopoljah zvoni, v Dobropoljah, v Žužemberku, v Ambrusu, v Laščah, v Ribnici, v Kočevju.

Slišiš svoj zvon?

Žegnan božič!

Prislunite Stajere! V Gelju zvoni, v Ormožu in v Ptuj, na Cijki in ob Pohorju, po vseh goricah.

Žegnan božič!

Žeganega in srečnega, brat, kjerkoli ste. V Clevelandu in Lemontu, v Chicagu in San Francisku.

Žegnan božič!

Žeganega, žeganega.

Mauser Karl.

DP Camp Spittal-Drau.

Osmošolec-begunec piše

Begunsko taborišče v Spittalu ni znano samo po delovnih ljudeh ali po prebissanih Ribničanih, ki prodajajo svojo suho robo Avstrijem po dragih cenah, temveč predvsem po slovenski gimnaziji, ki je ponos vseh beguncev in kos marsikateri avstrijski gimnaziji.

"Če študent na razjo gre, dobro pije, dobro je," pravi znana pesem, ki poje o starih dobrih časih, ko še ni bilo atomske bombe in so se v Evropi dobile kranjske klobase še brez živiliških nakaznic. Danes izgleda vsa stvar, posebno v spitalskem taborišču precej drugače: "Zjutraj lop, popoldne krop, zvečer pa sama voda," bi lahko kar v verzih opeval begunsko življenje, ako to ne bi bila bridka resnica, ki jo vsak dan znova občutiš.

Pa vendarle dijaki-begunci niso pozabili starih tradicij in jo marsikdaj prav na okroglo urejejo. Nekateri v literarnem krogu poskušajo na vse kriplice zajahati Pegaza, da jih ponese na Olimp k pesniškemu mužu, kjer je mogoče boljša menaža, zopet drugi delajo konkurence Ribničanom, ko se bavijo z rešeti, večina pa pridno obiskuje tečaj angleščine, ki ga vodi Miss Meredith. Naša gimnazija, ki, ponižno čepi poleg Gledališča Zmaga-ne razodeva, da bi skrivala v sebi toliko učnosti, vendar smo študentje ponosni na njo, ker smo jo sami zgradili. Več kot 200 dijakov in dijakin poseča vsak dan ta hram učnosti in marsikateri prvošolček se hrepeneče ozira za "gospodom" osmošolcem s tiho željo v srcu, da bi mu bil kmalu enak. Poleg matematike, tega predmeta, ki ga klasiki tako zelo črtijo, imamo še številne druge predmete med katerimi zavzema angleščina prvo mesto. Vsi se učimo z velikim veseljem tega jezika, ki je državni jezik naših ameriških prijateljev, od katerih smo prejeli že toliko dobrot. "Živela Amerika" in podobni klici pretresajo našo gimnazijo, ko ta ali oni pripoveduje, kaj mu je pisal njegov ameriški prijatelj. Mislim, da ga ni danes slovenskega begunca posebno pa ne dijaka, ki ne bi s hvaležnostjo in navdušenjem govoril o Ameriki in Amerikancih.

Za duševno razvedro izdajamo dijaki tudi svojo list "Cvetje v tujini," ki prinaša vsak mesec lepe članke, literarne, poučne in zabavne vsebine. Imamo tudi svoj pevski zbor in več različnih krožkov. 8. decembra smo uprizorili akademijo na čast Brezmadežni, ki je lepo uspela.

Kljub temu, da radi pomanjkanja drv, obleke in obutve je precej čutimo mraz in zimo, bomo vztrajno nadaljevali s študijem, da bomo mogli dati našemu narodu to, česar od nas pričakuje.

V imenu vseh mojih sošolcev in sošolk Vam želim blagoslovljene božične praznike in srečno Novo leto, katero upam bo tudi nam beguncem prineslo miru in novega življenja.

Rant Peter,

DP Camp Spittal-Drau, bar. 15-1

Niši dragi dobrotniki!

(Piše učence 4. r. ljudske šole)

Megla se plazí okrog naših lesenih barak. Oddaljenih hribov naše drage domovine ne vidimo več. Gore okoli našega taborišča v Spittalu je pobelil sneg. Skozí mokre čevlje silim mraz zmurnjene zemlje. Ponošena letna obleka me ne obvaruje pred mrazom. Kaj bo, ko bo strupeni mraz pritisnil s tako silo kot lani!

Oče in mati se pogovarjata, kako bi nam pomagala. Slišal sem zadnjič, ko sem ležal, kako sta šepetaje govorila: "Kaj bo, ko bo zima? Drv še nismo dobili, otroke pa tako zebe. Doma smo imeli drvo dovolj. Božič je pred vrati..." Poslušal

sem dalje, pa nisem vsega razumel. Toliko sem ujel, da sta se pogovarjala, kako bi mogla za božične praznike narediti vsaj malo spomina na dom.

Vem, da očeta in mater skrbi, četudi tega ne pokažeta.

V šoli smo se učili: "Kadar je stiska največja, je božja pomoč najbližja." Ker zaupamo v Boga in veliko molimo, nas je Bog uslišal. Dobra sreča Amerikanskih Slovincem so zvedela za naše begunstvo, našo revščino in našo stisko. Ljubezno do bližnjega jih je nagnila, da so nam priskočili na pomoč. Mnogo paketov z obleko in živilo so poslali že v naše taborišče. Joj, kako smo bili otroci veseli, ko so vozili pakete s postaje. Ugibali smo, kaj je v njih. Čez nekaj dni smo že dobili na dom vsak nekaj: Oče nogavice, mama obleko, sestra plašč, jaz pa perilo. Ves večer smo bili zadovoljni in se pogovarjali o naših dobrotnikih v Ameriki, ki nas ne poznajo, pa so vendar tako usmiljeni, da so svoje lastne stvari nam poslali. Janez in Mica iz sosedne barake sta pritekla vsa vesela povedat, da so tudi pri njih dobili paket iz Amerike. Povsod smo se otroci pogovarjali, kaj je kdo dobil in marsikdo se je pobahal, da je dobil celo novo obleko. Veselje je bilo v vsem taborišču veliko.

Dragi naši prijatelji v Ameriki! Bog Vam stotero poplačaj! To je vsa naša zahvala. Ktorki resničen izraz hvaležnosti. Kratkaj je sicer, a sprejmite jo kot resničen izraz hvaležnosti. Ubogi begunci Vaših dobrot ne moremo vračati drugače kot s hvaležnostjo. Vedeli bomo vedno, kdo je bil ki nam je v potrebi dajal pomoč. Tudi naša molitev za dobrotnike bo odslej

(Dolje na 3. strani)

ČE VERJAMETE AL PA NE!

"Saj nisi menda pozabil pripeljati s seboj medvedje kože?" sem šepnil Gašperju, ko smo izšli iz telesne dobre dela iz avtov. "Vidiš, v tistemle punkelju je zavita," mi pojasnjuje Gašper. "Jo bom že spravil v kolibo in jutri popoldne bomo podali pa predstavo."

"Zdaj moramo gledati, da pri vsaki priliki napelujemo pogovor na medvede," dalje učim Gašperja. "Ti, ki znaš dobro lagati, imej prvo besedo."

"Hvala za poklon, Jack. Kar se tiče potegavščin kar ti nosi zvonec. Bom že katerikrat vmes znil besedo ali dve, vendar ne smem biti preveč očitien. Zalokar namreč nikomur tako malo ne verjame, kot meni. Naj mu pripovedujem še tako verjetne stvari, pa bo vedno podvomil: "Ali misliš mene?" Kar ti jemlji v misli zverino, ti bomo že pomagali po svojih močeh, da se bo stvar lepo razvijala in voda vedno bolj naravnava na naš jez."

Te besede sva naglo izmenjala med odprtino v kolibo, kjer bi morala biti v normalnem položaju vrata, pa je bilo le nekaj starih dil tam prislonjenih.

Nekdo je od kolibe odtrgal par plank, ki mu niso dale nič muje in položili smo ju na par tnal, da smo tako napravili mizo za slavnostno pojedino. Gor smo naložili, kar smo premoogli in potem začeli! Rečem vam, da je kar živžgalo po zraku, tako smo si pomagali na banketu. Pogledal sem na Bilka Laucheta, kako se kaj obnaša pri pospravljanju jedi. Njegova mama so mi namreč ostro zabijevali, ko smo ga vabili s seboj: "Pa glejte, da ne bo Bilček lačen!" Videč, da drži v vsaki roki po en kočevski

sem dalje, pa nisem vsega razumel. Toliko sem ujel, da sta se pogovarjala, kako bi mogla za božične praznike narediti vsaj malo spomina na dom.

Vem, da očeta in mater skrbi, četudi tega ne pokažeta.

V šoli smo se učili: "Kadar je stiska največja, je božja pomoč najbližja." Ker zaupamo v Boga in veliko molimo, nas je Bog uslišal. Dobra sreča Amerikanskih Slovincem so zvedela za naše begunstvo, našo revščino in našo stisko. Ljubezno do bližnjega jih je nagnila, da so nam priskočili na pomoč. Mnogo paketov z obleko in živilo so poslali že v naše taborišče. Joj, kako smo bili otroci veseli, ko so vozili pakete s postaje. Ugibali smo, kaj je v njih. Čez nekaj dni smo že dobili na dom vsak nekaj: Oče nogavice, mama obleko, sestra plašč, jaz pa perilo. Ves večer smo bili zadovoljni in se pogovarjali o naših dobrotnikih v Ameriki, ki nas ne poznajo, pa so vendar tako usmiljeni, da so svoje lastne stvari nam poslali. Janez in Mica iz sosedne barake sta pritekla vsa vesela povedat, da so tudi pri njih dobili paket iz Amerike. Povsod smo se otroci pogovarjali, kaj je kdo dobil in marsikdo se je pobahal, da je dobil celo novo obleko. Veselje je bilo v vsem taborišču veliko.

Dragi naši prijatelji v Ameriki! Bog Vam stotero poplačaj! To je vsa naša zahvala. Ktorki resničen izraz hvaležnosti. Ubogi begunci Vaših dobrot ne moremo vračati drugače kot s hvaležnostjo. Vedeli bomo vedno, kdo je bil ki nam je v potrebi dajal pomoč. Tudi naša molitev za dobrotnike bo odslej

(Dolje na 3. strani)

sendvič, da sta mu kar roki omahovali, sem bil potolažen, ker sem videl, da od glada ne bo proč prišel. Morda bi ga bilo dobro celo nekoliko zadrževati pri ofenzivi na mizo, če ne bomo mi drugi lahko prekratki. Saj je še sreča, da fant ne kadi, sem si mislil, ko sem se spomnil na pokojnega prijatelja Brusa, ki je ob neki priliki držal v vsaki roki po en sendvič, v ustih pa dolgo cigaro in potem ni vedel, kako bi začel, da bi se vse lepo zvrstilo, in bi potkal v treh hkratih.

Ko se mi je skrb za ohranitev življenja Lauchetovemu Bilku skotalila pod mizo in sem bil prepričan, da bo fant prišel lepo rejen domov k mami, sem tudi sam segel. V takih slučajih tudi jaz nisem sravnčljiv, pa tudi oliko je treba spraviti pod mizo za nekaj časa, če hoče človek priti na vrsto. Nič se ni treba ženirati, če se vzame komu izpred nosa kak lep kos. Lahko bo čakal do sodnjega dne, predno bi mu kdo kaj ponudil. Je treba kar poseči in se včasih stegniti daleč po mizi, ako imaš dobre oči, da pogledaš, kje so največji in najlepší kosi. Če bi segali v skupno skledo, bi bilo drugače, ker bi jo človek lahko zasakal. Ponižen človek je v takih slučajih lačen, če misli: se ne bom silil, ampak bom počakal, da se drugi nažrejo. Aha, mu bo preteto malo ostalo, zlasti če so zbrani taki priskledniki, kot smo bili mi, ki smo prišli tako daleč na malec.

Ko sem si že toliko opomogel, da sem lahko spravil besedo iz sebe, sem se obrnil do Gašperja, mu skrivaj pomežiknil, enčes pa dajmo nekoliko o medvedih in ga vprašal:

"Gašper, nekje tukaj je bilo, da si snel tistega ogromnega medveda, katerega uniformo sem enkrat videl v tvoji sobi, kaj ne?"

"Aha," ta potrdi in se drži resno, kot bi ga kdo vprašal za \$10,000 naposodo brez garancije, "prav tamle za ono grvino in par sto jardov v gozdu sva si gledala v oči."

"Ja?" je prvi poprijel Jože Zalokar v moje neznanstvo veselje, ker sem si mislil: aha, ribica že prijemlje za vado, "kaj si pa storil, da si mu ušel?"

"Glej ga, Markota," mu oponehsem Gašper, "je že v opoziciji. Če bi bežal pred njim, kaj misliš, da je letel notri v Cleveland za mano, se v mojem parlorju vsedel na zofa in si slekel kožo, nato pa došel nazaj v Pennsylvania bosa do vratu? Daj no, vsaj malo premisli, predno kaj zineš."

"Je res, Gašper ima prav," primem jaz, ki sem se že učil vloge, "eden je moral odnehati in ker vidimo, da ima Gašper še vso kožo na sebi, medvedova je pa pri Gašperju v sobi za spomin, potem je bil medved tisti, ki je vlekla ta kratko ob tistem srečanju. Pa vendar, Gašper, če ti ni sitno, bi nam nekoliko povedal, kako je bilo. Saj veš, da take reči-radi slišimo."

"Ampak da se boš držal resnice, kolikor bo v tvoji moči," si ni mogel pomagati njegov svak Jože, da ga ne bi nekoliko včipnil. "Naj bo, bom povedal, ne gleda na to, kar pravi Zalokar. Lahko se širokousti, ampak če bi bil on v mojem položaju in bi še g'ed dal medvedu v gobec, pa brez vsakega orožja pri sebi, stavljam, da bi Jože strepetal, glavo naslonil na ramo in umrl. Ampak ne jaz, le poslušajte."

No, da vidimo, kako se bo Gašper lagal, hočem reči, kako bo povedal, da bo stvar čim strašnejša.

Sin mrtvega

ROMAN
Karel Mauser

Kaj sploh misli, da se je postavil ob Zaleharjevega? Nič nima, še očeta ne, da bi ga povabil na poroko, pa sili v dekleta. Ko Bregar zve, bo čudna. Trdo po prijel Minco in ona se bo koj vdala. Kaj pa drugega hoče. Bregar ne bo dal dekleta na nič.

Kakor da se je ustrašil misli, je udaril po pramu, ki je potegnil, da je Klevž omahnil. Spogledala sta se.

Oba naju nekaj tišči, je hudo Klevžu. Tudi fant nekaj skriva.

V mestu sta srečala prve ljudi z venci in šopki.

"Nekaj rož bi lahko vzela od doma", se spomni Klevž. Sicer jih pa še lahko kupiva."

"Koj pri pokopališču jih prodajajo", ve Jernej.

Konja in voz sta pustila na Šmartinski cesti, kjer je imel Klevž znanca. Potlej sta stopila na tramvaj.

"Saj bi šla lahko peš", je menil Klevž.

"Se tako bova pozna, oče."

Klevž bi rad videl, da bi bila pozna. Da bi bila tako pozna, da bi ne videl groba. Ali bo mogel utajiti pred Jernejem,

da stoji pred grobnico neznanega človeka, ki ga v življenju ni nikdar videl? Ali bo mogel mirnih rok napraviti križ?

Tramvaj cvili na ovinku. Klevž vidi cerkvico, vidi zid,

vidi gručo v črno oblečenih ljudeh.

Boji se, kakor da gre pred sodnika, ki ve za vsak njegov greh. Pred živimi lahko marsikaj utajiš, pred mrtvim ne moreš skriti ničesar.

Pred vhodom na pokopališče kupita šopek rož.

"Toliko, da ne bo grob prazen", se trese glas Klevžu.

"Bogljone, oče", je že zdaj hudo Jerneju. Duh po rožah in topečih se svečah ga je v trenutku prevzel in navdal z globoko žalostjo.

Gresta med grobovi. Jernej pozna pot. Klevža opleta za njim. V njem se trese.

Skoraj prav v kotu na desni, kjer pokopališče ni niti ograjeno več, Jernej ostane.

Preprost lesen križ, z ovalno pločevinasto ploščico, na kateri je z belo barvo zapisano:

Jernej Premc.

Klevž vidi še rojstne podatke in nazadnje dan smrti.

Sanjaj mirno, dragi oče, večno misliš bom nate, saj za dušo, ki res ljubi, ni ne dalje ne meje.

Skoz meglo vidi Klevž še te besede, potlej se mu zdi, da se ploščica vrti in da dobiva obliko Premcove glave.

"Ali vam je slabo, oče", ga ujame Jernej v roke.

Zdaj se Klevž nenadoma zave.

"Sveče me tako zadahujejo," izdavi s težavo. Čelo mu je potno in roke se mu tresejo.

"No, zdaj mi je že boljše."

"Da vas spet ne prizadene, oče. Samo sveče prižgem, pa koj greva."

"Nemara mi tramvaj ni dobro storil," se izgovarja Klevž in gleda v grob.

"Tu notri je torej tvoj oče pokopan."

"Da in mama tudi."

Jernej naravnava šopek in prižiga sveče. Klevž je zmeden in žal mu je, da je šel.

"Kaj, ko bi mu napravil lepši križ. Les bo segnil", najde Klevž spet besedo.

"Zame je vse predrago. Morda čez čas."

"Stroške bi jaz plačal", na videz malomarno ponudi Klevž.

"Vi? Saj mojega očeta še poznali niste," se čudi Jernej.

"Poznal ali ne, tebi na ljubo bi to napravil."

Klevž spet gleda v grob.

"Ko bi hoteli", se utrga iz Jerneja. "Počasi bi vam vse odplačal."

"Ne govori tako," je Klevž užaljen. "Morda ga že danes lahko naročiva in se zmeniva."

"Lahko, saj ni daleč do kamnoseka. Če ne mislite železnega", se boji Jernej, da je preveč rekel.

"Kamnitega bova napravili", zamahne Klevž z roko.

"Železa se prime rja in ni lep."

Potlej odmolita vsak nekaj očenašev in se prekrizata.

"Vsaj vem, kje ti oče leži", bruhne iz Klevža, ko stopi z Jernejem spet skozi železna vrata. Nato zavijeta h kamnoseku. Klevž je naročil spomenik, da se Jernej ni mogel načuditi.

Ko sta vse uredila, sta šla spet na tramvaj, čeprav je Jernej menil, da bi šla peš.

(Dalje prihodnjik)

MALI OGLASI

Trgovska prilika

Naprodaj je kompletna grocerija in mesnica, 2 veliki ledenici, refrigerator, izložbene omare, polna zaloga blaga; prodaja se tudi zidano poslopje z enim stanovanjem 3 sob in enim, 6 sob, dvojna garaža, v slovenski naselbini.

Porath Realty

2828 Euclid Ave.

SU 6600

Mr. Mann MU 7178.

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,
6419 ST. CLAIR AVENUE,

POŠILJA DENAR v Jugoslavijo, Trst, Gorico, Avstrijo, Italijo in druge kraje, vsaka pošiljatev je jamčena;

PRODAJA ZABOJE za pošiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste vedno dobro postreženi.

1948	JAN.	1948
Sa	Mo	De
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

1948 JANUARJA

4. in 11.—Mladinsko društvo Najsv. Imena priredi "Četrti letni varietni program" v šolski dvorani sv. Vida.

17.—Društvo Glas Clev. Delavcev št. 9 SDZ praznuje 35 letnico obstanka s plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

18.—Euclid Rifle klub bo imel srnjakovo večerjo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pričetek ob osmih zvečer.

24.—Slovenski lovski klub Barberton bo imel srnjakovo večerjo v Domovini dvorani na E. 14 St. v Barberton, Ohio. Po večerji bo ples.

25.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete card party.

31.—Letni ples kadetk društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ v Slovenskem delavskem domu

na Waterloo Rd.

31.—Društva Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi "Snowball Dance" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

31.—Kadetke društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ prirede plesno veselico v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

FEBRUAR

1.—Pevski zbor Zvon priredi pevske koncert ob 7:30 zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

APRIL

25.—Pevsko društvo Planina bo imelo koncert v Slovenskem narodnem domu v Maple Hgts.

MAJ

9.—Podružnica št. 32 SZZ priredi plesno veselico v Slovenskem društvu na Reher Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

Loreto. Po tem romanu je popolnoma ozdravela. Ljudstvo je to smatralo za čudež. Ko so komunisti v tem kraju popolnoma zavladali, so to dekle ob vsaki priliki šikanirali češ da dela s svojimi ozdravljenjem propagando za reakcijo. Ozdravila naj bi torej v propagandne svrhe. Ali je bilo njeno ozdravljenje res čudež ali ne, kdo ve, toda dekle ni moglo več vzdržati napadov in je zbežalo. Dobila je službo v Gorici.

RAZOCARANJE. — V Lokvi blizu Divače so pokopali mesarja Jožefa Obersnela. Kakor drugi kraški veljaki je tudi on pred leti z bogatimi doneski podpiral Osvobodilno fronto. Misli je, da dela nekaj dobrega in pametnega. Misli je, kakor so mislili drugi veljaki na Primorskem, da si bo s tem zagotovil hvaležnost novih oblastnikov, pa se je varal kakor so se varali drugi. Zdaj so mu zeli mesnico, ki je bila pri njegovi hiši že 70 let. Mož si je v obupu sam vzel življenje. Mnogi pač ne verjamejo, kaj je komunizem, dokler ga sami ne okusijo.

VEDRIJAN V BRDIH. — Brdci, ki žive v Brdih zapadno od Gorice, so vedno prodajali razne stvari ne samo v Gorico, ampak tudi v Furlanijo. Sedaj so Brda-grdo razdelili med Jugoslavijo in Italijo. Toda živeti je treba, pa grede čez mejo. Tako poročajo, da je jugoslovanska "narodna zaščita" ali žandarmerija po starem zasledila 16 oseb iz Vedrijana ravno, ko so se vračali iz Krmna, kamor so nesle

maslo, jajca, žganje in drugo, da so si nato nakupili raznega potrebnega blaga, ki se ga v Jugoslaviji ne dobi. Vsem je "narodna zaščita" nakupljeno blago zaplenila. K sreči so bili vsi ti prej pristaši Tita, zato jih ni zadela kaka nadaljna kazen. Vendar ostane dogodek tudi zanje dobra šola, kako je pod Titom, za katerega so se poprej navduševali.

KAKO BI BILO S STRAJKOM? — V Idriji se rudarjem ne godi najbolje. Začela se je agitacija za zboljšanje plač. Padla je tudi beseda o štrajku. Toda v Jugoslaviji štrajkov ni. Za to skrbi tajna policija. Tudi v Idriji je tajna policija ponoči pobrala glavne agitatorje za štrajk in idrijsko delavstvo je zopet pridno. Sicer sta pa na svobodo štrajka pozabila celo Roosevelt in Churchill, ko sta svetu pripovedovala o nekem Atlantskem čarterju. Tam sta sicer govorila o svobodi od strahu, pa čarter je pač papir in Tito ga tudi ni podpisal.

SE O TOMAJSKEM ŽUPNIKU. — Zadnjič sem že pisal, da župniku Albinu Kjudru iz Tomaja niso dovolile titovske oblasti, da bi izvrševal dušno pastirstvo. Dodatno mi pripovedujejo, da je stvarno konfiniran v župnišču in ne sme nikamor, da ne bi kje kak "pastirval" med svojimi župljani. Kjuder je bil preganjan poprej od črnih fašistov, ker je bil vedno med vodilnimi Slovenci na Krasu. Ker ne more odobravati komunističnih dejanj, mora sedaj trpeti od rdečih fašistov kot pravijo Kraševci komunistom.

SLOVENSKO UCITELJIŠČE V TRSTU. — Zavezniška vojaška uprava je ustanovila v Trstu slovensko učiteljsko, kjer bodo vzgajali bodoče ljudskošolske učitelje. Kakor doznavamo, je za ravnatelja novega zavoda imenovan dr. Kacin iz Gorice. Spominjamo se, kako je bilo v preteklosti to naše učiteljsko preganjano. Imeli smo ga na Proseku, ker v Trstu ni smelo biti radi laške zagrizenosti. Imeli smo ga v Kopru, ker ga nekdanja Avstrija Italijanom na ljubo ni upala postaviti v Trst. Zavezniki so sedaj učiteljsko postavili tja, kamor spada. Bog daj, da bi nova šola res vzgojila poštene ljudske vzgojitelje.

PISMA AMERIŠKIM SLOVENCI ZA ROŽIC (Nadaljevanje s 2. strani)

bolj pristrčna, saj vemo, da molimo za naše dobrotnike v Ameriki.

Sprejmite vsi, dragi dobrotniki, iskrene pozdrave od vseh otrok slovenskega begunskega taborišča v Spittalu.

Jerovšek Lovro, DP Camp Spittal-Drau, Bar. 10.

BEGUNSKJE JASLICE

Tiha noč je ... Zvezdic sto blešči na nebu. Spava v jasnih Dete ložje v bormem hlevu.

Dete božje, sladko spavaj! Sanjaj o begunstvu našem v daljnem, tujem, hladnem svetu — med koroškimi gorami ...

Dete se je prebudilo. Dete božje v jasnih bornih se je toplo nasmehnilo s kota skromne, tihe izbe ...

BOŽIČNA

Zvonovi tiho pesem so zapeli in zadoneli v svetonočni mir ...

Glasovi preko vaških streh izgubljajo se v zasneženi les. Kraguljčki zvonko na saneh v odmev šepetajo polnočno zgodbo.

Skrivnosten je božični spev nebes

Zamaknjen ves poslušam božjo godbo

Brezdomec stopam v noč — v božično noč ...

Sneženi metež poje mi spomine na sveto noč v naročju domovine.

In lučka drobna v sreči zagori, zasveti v noč mi zvezdica na poti:

Iz jaslje Jezus me — blagoslovi ...

Kupujte Victory bonde!

WIDGOY'S PHOTO STUDIO

485 East 152nd St.

Se priporočamo za izdelavo vseh vrst slik po zmernih cenah. Odprto ob nedeljah

DELO DOBIJO

Omivalec oken

Sprejme se omivalec oken za poslopje v mestu, stalno delo, 40 ur na teden; v slabem vremenu drugo delo. Zglasite se v

Cleveland Electric Illuminating Co.
75 Public Square
soba št. 901

(6)

Strežkinja

Sprejme se strežkinjo za delni čas od 4 popoldne do 8 zvečer. Zglašiti naj se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. (6)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborni zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

Mi brusimo

nože, britve, škarje, žage in vse enako orodje; popravljamo radijske aparate. Cene so zmerne.

John Mostecknik
1493 E. 65. St.

Norwood čez Superior

(5)

Popravljamo pohištvo

Popravljamo tapacirano pohištvo v vaši hiši; pritrdimo springe, iznova napolnimo blazine in vse, kar je potrebno, da bo pohištvo kot novo. Pokličite SW 6890. 1142 E. 66 St.

(x)

ČISTILNA RAZPRODAJA

Prihranili si boste do 1/2 CENE

NA SLEDEČIH PREDMETIH

Pralnikih Mangles
Radijih Toasters
Deep Freezers Waffle Irons
Pečeh na plin in elektriko
Električnih sušilcev za obleko

Na pohištvo za parlor
Na pohištvo za spalnico
Na pohištvo za zajtrkovalno sobo
Na svečilkah, preprogah, Vacuum čistilcih

Odplačujete lahko na lahke obroke, če tako želite

NORTHEAST APPLIANCE & FURNITURE

JERRY BOHINC, lastnik

22530 Lake Shore Blvd.

POLEG SHORE THEATRE

Dajemo Eagle znamke samo v trgovini na Lake Shore Boulevardu

819 East 185th Street

POLEG LA SALLE THEATRE

BARAGOVA PRATIKA

za preslopno lelo 1948

To slovensko Pratiko potrebuje vsaka slovenska hiša, radi številnih informacij, ki jih nudi. Vsebuje tudi več leposlovnih črtic. Najzanimivejša črtica je Meškotov "KRIŽEV POT", ki pripoveduje o trpljenju pod naziji. Črtici: "V TUJIH KRAJIH" in "SLOVENKA MED SPIRITISTI" (dogodek v Hollywoodu), sta zajeti iz življenja ameriških Slovencev. Dalje sta zanimivi črtici: "SLEPI PASTIR" in "POTRDILO" in še mnogo drugih zanimivosti nudi Pratika.

Pratika stane samo 50 centov

kar pošljite v Money order, ali v gotovini. Znamk ne pošiljajte, ker jih ne potrebujemo. Naročilo naslovite na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 WEST 21st PLACE

CHICAGO 8, ILL.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low per.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.
Eli Lilly, Indianapolis

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St. je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se Dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko s našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil s novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Delo izgotovljeno brez odlašanja. Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.

Vogel E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.

Urad je odprt od 9:30 zj. do 8. sv.

Tel.: KN 5013

Da se prihrani žito. — Slika nam kaže s kuptno Aberdeen Angus bikov, ki so bili podhranjeni, a jih sedaj poskušajo odebiliti s krumpirjem mesto s žitom. Pravijo, da se je poskus jako dobro obnesel in da se bo na ta način prihranilo mnogo žita.

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

"Z vojsko iti nad grad je vendarle huda stvar," se je sko-
raj treznil; "bolje bi bil na vse
plati, da ga pater opat ukroti."
Pripogniv in počasi se je bli-
žal hosti med Pristavljio vasjo
in Stično, stare misli so se is-
kale in srečevale.

"Ali mi je res bilo treba ti-
ste zoprne zdrahe s patrom opa-
tom?" je gledal vase. "Ne-
umno sem grešil, nerodno za-
blodil in se v jezike dal, obe-
nem pa mislim, pa sem brez gre-
ha in da mi pater opat dela
krivico."

Posatl je, kes in sram sta mu
ponižala ošabno glavo.
Kar ti je po stezi iz hoste pri-
šel Pobere.

Oba sta postala in se debelo
pogledala.

"Kaj si se me ustrašil?" se
je prvi nasmehnil Trlep. "Le
naprej, nič se ne boj!"

"I, Trlep, glej ga-no, kaj si
res ti?" je občutljivi Pobere
rdel. "Prav do tebe, glej, sem
se namenil, srečam te pa tu, ka-
kor da bi do mene hotel ti."

"Vidiš, kako lepo se ti je na-
merilo, ko je za tvoje slabične
noge v Mali Gaber tako daleč,
da te še ob našem slavu ondan
niso prinesle tja?"

"Kam pa si se spustil?" je
oni drugam redal besede.

"Brez zamere, do tebe ne, ka-
kor si mislil — v samostan mi
je nekaj stopiti."

"Jaz pa sem res hotel prav
do tebe."

"O čudež, tako so se ti utr-
dile noge?"

"Beži no! Matevžek oznanja
po vsej stiški gosposčini, kaj se
je primerilo Francetu in Na-
cetu," je Pobere hitro drobilo.
"In Neža se mi je ustrašila, da
je skoraj omedlela."

Trlep ga je resno gledal.

"Zdaj me je pognala, da bi
pri tebi zvedel kaj več," je oni
sklenil.

Moža sta se vkup obrnila
proti Stični. Trlep je togotno
pravil o svoji veliki skrbi, kaj
Sotečan počenja s fantoma, a
Pobere je spet na drobno raz-
kladal, kako je ta novica udari-
la Nežo in njega.

"Le stoj," je Trlep pihal.
"Sotečan jih dobo po betici, da
bo pomnil, kdaj se je lotil Tr-
lepov!"

"Nikar, Trlep, ne draži ga,
France in Nace bi občutila nje-
govo jezo."

"Ne več, precej ju spusti."
Ponosen in vesel mu je pove-

dal, da je sklical vojsko zoper
Sotečana. Z njo ga prisuče, da
bo vsa dežela stremela.

"Prebito velike stvari si se
lotil," je Pobere od začudenja
postal. "In nevarne tudi, Tr-
lep."

"Vem, zato pa sem se name-
nil v Stično, da bi ga pater
opat zlepa pritisnil."

Pobere je molčal, oči so mu
gledale v prazno, misli so vr-
tale, vrtale.

"Pa ne verjamem, da bi kaj
prida opravil," je Trlep popri-
jel. "Nad Sotečana bo res tre-
ba iti z vojsko."

"Če bo res treba, pojdem z
vami tudi jaz," je oni dovrtal
svojo misel.

"Danes tri dni, še preden se
zdani, pojdemo."

Pred samostanom sta posta-
la. "Ali si še hud na Nežo?"
je Pobere nerodno vprašal.

"Kdo pa ti je rekel, da sem
kdaj bil?"

"Kaj pa France?"

"E, kaj! Mlad je, zaletel je,
saj veš; pa se je menda že
uletel."

"Neže mi bo konec, tako jo
boli zdrava z njmi."

"Nič, se ne boj, ženske ni zle-
pa konec, posebno mlade ne."

"Pridi, lepo te prosim, tudi
do mene, ko opraviš v samo-
stanu. Močno bi jo pomiril,
drugo srce bi ji dal."

"Pridem," mu je Trlep se-
gel v roko. "Ko bi bil z menoj
tudi France, bi prišla oba in
bi kar snubila."

"Kar ni danes, je lahko ju-
tri," se je Pobertu zasmajalo
po vsem obrazu. "Tak le do-
bro opravi in brž pridi!"

Trlep je pokimal in se name-
ril k samostanski porti.

Opat je debelo gledal, ko ga
je poslušal.

Čemu pa sta se fanta poti-
kala okoli Soteske?" je napo-
sled hotel vedeti. Novica, da se
je Sotečan upal pripreti stiška
tlačana, ga je vendar hudo vz-
nejevoljila.

Trlep je povedal vse po pra-
vici; tudi, pokaj je Slabe šel
v Novo mesto.

"Kaj vendar zvitorepite vsi
vkup?" ga je še bolj pogrelo.

"Slabe s tem graščaka ne ome-
či, prej razsrdi, da ga naposled
res ne spusti iz gosposčine in
tako tudi tvojemu Tonetu za-
gradi pot do Slabetovine."

"Nove postave govorijo dru-
gače."

"Saj vidiš, koliko se meni

zanje."

"Kaj pa, če ga prisilimo, da
se bo?"

"Ne blodi takih!" se je opat
ustrašil. "Sila ni dobra nikjer
in je nedovoljena po starih in
tudi po novih postavah."

"Katera postava pa mu je
dovolila, da se je s silo polastil
mojih sinov in ju zaprl?"

"Nobena. Pa le potrpi, saj
ju spusti."

"Aha, potrpijo naj jaz, fan-
ta, Slabe, vsi, počenjaj gospo-
ska z nami, kar je je volja!"

Trlepu gorela ušesa. "Potrpi-
mo in ponižno poklekimo,
graščak pripozna le postave, ki
tlačana tepo in dero!"

Opat je molče gledal hudega
trlepa.

"Dobrih postav menda res
ni," je čez čas rekel, "sicer se
na svetu ne bi godilo toliko kri-
vic."

"Pač, za kmeta so nove po-
stave kolikor vendarle kar do-
bre. Gospoda jih taji in se jih
brani, ker ji jemljejo oblast nad
njim."

"Neka oblast mora biti."

"Samo tista, ki je pravična."

Opat je pokimal.

"Pa le dobro me pomnite, pa
ter opat: brani se gosposka ali
ne, vsaj v Soteski se bodo prav
do pičice spolnjevale vse nove

secarjeve postave!"

"Kako to misliš?" se je opat
ustrašil.

"Kakor sem rekel. Še prej
vas prosim, zato tudi sem pri-
šel, pritisnite Sotečana, naj
spusti moja fanta, naj ne na-
gaja Slabetu in naj ne guli tla-
čanov."

"Kako naj to storim, kako?"

"Po urnem slu mu pošljite
pisanje in mu povejte, da pri-
da danes tri dni nađenj kme-
čka vojska, če se prav precej
ne poda."

"Trlep, kaj noriš? Kakšna
kmečka vojska?"

"Velika, da zmlinči vso So-
tesko in še kaj, če bo treba."

"Človek božji, kmečki upor
pripravljaš?" se je opat prije-
mal za glavo.

"Sotečan ga je kriv, ne jaz.
Ukrivite graščaka, pa upora ne
bo?"

"Se danes pošljem sla v So-
tesko."

"In mu dajte vedeti, da nje-
ga in grad zdrobimo v sončni

prah, če mi fantov precej ne
spusti in ne stori, kakor sem re-
kel otodile. — Pater opat, ob-
ljubite mi to."

"Ne morem, z vojsko mu ne

smem pretiti."

"Prav bi storili, če bi mi ob-
ljubili."

"Kdor preveč obljubi, se mo-
ra zadolžiti."

ATTENTION Veterans-Civilians DE SIMIO SCHOOL of SHOE REPAIR

G. I. Approved
Learn a Profitable Trade
CLASSES:
8 A. M. to 1 P. M.
1 P. M. to 6 P. M.
6 P. M. to 10 P. M.
Interview at
418 FRANKFORT AVE.
or
Phone SU 5542

A. PAUL TINCHER Handwriting Expert

Expert, All Questions of Forgeries

Age of Inks, Paper, Typewriting, Court Photographs

Nights—HE. 1622

GUARDIAN BLDG.

Main 7696

Finančno poročilo

St. Clair Savings & Loan Company

31. decembra, 1947

IMETJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$ 376,255.13
U S. vladni bondi	1,454,984.37
Posojila na prve vknjižbe	4,632,660.95
Nepremičnina — bančno poslopje	36,000.00
Delnice Federal Home Loan banke	35,000.00
Vse drugo imetje	4,097.59

*Skupno imetje \$6,538,998.04

OBVEZNOSTI

Hranilne vloge	5,455,471.40
Posojila v delovanju in Escrow vloga	223,761.06
Note izplačljive	300,000.00
Izposojevalni sklad za zavarovalnino in davke	63,018.43
Vse druge obveznosti	7,236.84

KAPITAL IN PREOSTANEK

Glavne delnice	\$118,479.26
Nerazdeljen dobiček	121,031.05
Rezervni sklad	250,000.00
	489,510.31

Skupne obveznosti, kapital in preostanek \$6,538,998.04

VSE VLOGE SO ZAVAROVANE DO \$5,000.00
PO
FEDERAL SAVINGS AND LOAN INSURANCE
CORP., KI JE LAST ZDRUŽENIH DRŽAV
AMERIŠKIH

VSE VLOGE, KI JIH SPREJMEMO PRED 12. JAN.,
BODO DOBILE OBRESTI OD 1. JAN.

Pozor delničarji North American banke

Dolničarje in delničarke slovenske banke The
North American Bank Co., se tem potom opozarja na
slednja važna naznanila:

Vsem so bile poslano tako zvane "PROXY" za
glavno letno sejo, ki se bo vršila drugo sredo, 14. ja-
nuarja v prostorih S. N. Doma, 6417 St. Clair Ave.,
v spodnji dvorani ob 8 uri zvečer. Zelo važno je, da
se temu vabilu odzove velika večina, kar največ mo-
goče delničarjev. Kdor se pa ne more udeležiti, naj
podpiše Proxy in ga vrne odboru, da bo tako lahko
zastopan na seji. Brez zadostne udeležbe, bilo po
Proxy ali osebno, se seja vršiti ne more. To zahteva
državna postava.

Dalje:

Z 31. decembrom so bile razposlane tudi dividen-
de vsem delničarjem zgoraj imenovane banke. Kdor
ne bo dividende prejel, naj ve, da nima v banki svo-
jega pravega naslova. Tak naj se takoj priglasi in da
pravi naslov. Važno je, da kadar se kdo preseli, naj
vselej sporoči v banki. Naslovi delničarjev in delni-
čark naj bi bili vedno točni. Nekateri že več let ni-
majo pravih naslovnikov.

A. G., predsednik.

NAZNANILO!

Iz urada Slovenskega Narodnega Doma
6409 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

Naznanja se društvom in delničarjem
Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.,

da se bo vršila

REDNA LETNA KONFERENCA DELNIČARJEV SND

v četrtek 8. jan. 1948

V AVDITORIJU SND

pričetek ob 7:30 zvečer

Pozivlje se vse društvene zastopnike in posamezne
delničarje, da se udeležijo.

DIREKTORIJ SND.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NASE LJUBLJENE
IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE
IN MATERE

Marije Postotnik

ki je zaspala v Gospodu dne 5. januarja 1946

Predraga! Hitro, veliko prehitro si nas za-
pustila; pa božja volja je bila tako.

Leti dve je že minilo,
ko si ločila se od nas,
pa nas v žalosti pustila,
kar je pač težko za nas.

Dom naš zdaj tako je prazen,
ko Te več med nami ni;
tako je pusto dolgočasno,
a spomin na Tebe vedno še živi.

Sladko spavaj v tistem grobu,
Bog Ti večni pokoj daj,
pa na nas nikar ne zabi,
da v nebesih se snidemo
vekomaj.

Zalujoči ostali:

THOMAS POSTOTNIK, soprog
ter OTROCI

Cleveland, O., 5. januarja 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

